

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA NR. 207
din 27.03.2017

Dosar nr.: 637/2016

Petiția nr.: 5699/27.09.2016

Petent:

Reclamați: ...

Arhiepiscopia Tomisului

Obiect: petentul se considera discriminat deoarece au apărut în presa locală o serie de articole. Totodată pe site-ul Arhiepiscopiei figurează doar o parte dintre preoții caterisiți printre care și petentul.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1.

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1.

I.2.2. Arhiepiscopia Tomisului.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul arată faptul că a fost hărțuit și discriminat constant. IPS l-a acționat pe petent în instanța civilă pentru o presupusă calomnie. Fapta de care este acuzat petentul provine din faptul că, la data de 13.05.2016, un jurnalist ar fi scris un articol defăimător la adresa Arhiepiscopului, pe baza datelor furnizate de către petent. Totodată au apărut o serie de articole în presă cu privire la dosarul aflat pe rolul instanței de judecată.

2.2. În data de 22.06.2016 a apărut pe site-ul Arhiepiscopiei o listă cu 22 de preoți caterisiți, lista fiind comunicată atât redacțiilor din Județul Constanța cât și din presa centrală. Lista este una incompletă, fiind caterisiți un număr de 60 de preoți din cadrul Arhiepiscopiei

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare,

republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 20.10.2016 la sediul C.N.C.D.

3.3. La termen au lipsit părțile

3.4. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată faptul a fost trimis în fața Consistoriului Eparhial Tomis pentru neascultare, întrucât petentul s-a adresat Patriarhiei Române și instituțiilor statului, nefiind de acord cu sancțiunile aplicate, respectiv suspendarea și oprirea din săvârșirea slujbelor religioase.

4.1.2. În data de 02.06.2016, după un an și trei luni de la suspendare, petentul a primit o înștiințare de la Consistoriul Eparhial Tomis prin care a fost informat că a fost pedepsit cu depunerea din slujirea clericală (excluderea din rândul clericilor) pentru neascultare. Petentul a formulat recurs la Patriarhia Română.

4.1.3. Petentul mai arată faptul că hărțuirea și victimizarea sa s-au produs constant, de la data producerii accidentului (19.03.2015) dar și în perioada judecării sale de către Consistoriu.

4.1.4. Hărțuirea sa nu a încetat nici după data depunerii din treapta de slujitor. La data de 06.06.2016, IPS .. l-a acționat pe petent și pe un jurnalist, în instanță, la Judecătoria Constanța. Fapta de care este acuzat petentul provine din faptul că, la data de 13.05.2016, un jurnalist ar fi scris un articol defăimător la adresa Arhiepiscopului, pe baza datelor furnizate de către petent. Totodată au apărut o serie de articole în presă cu privire la dosarul aflat pe rolul instanței de judecată. La data de 13.07.2016 instanța anulează cererea de trimitere în judecată.

4.1.5. La data de 15.09.2016, IPS .. formulează o nouă cerere adresată Judecătoriei Constanța, având același obiect, prin care i se solicită petentului în solidar cu autorul articolului, daune de 100.000 lei.

4.1.6. Cu privire la Arhiepiscopia Tomisului, petentul arată faptul că a fost publicată pe site-ul oficial al instituției o listă cu 22 preoți caterisiți. Totodată această listă a fost comunicată presei locale și presei centrale.

4.1.7. Petentul arată faptul că au fost caterisiți 60 de preoți de către Arhiepiscopia Constanța, fapt care atestă faptul că Arhiepiscopia oferă date trunchiate, procedând la diferențieri între persoane aflate în aceeași situație, după bunul plac.

4.1.8. Publicarea listei și transmiterea sa către presă a dus la apariția unor articole defăimătoare cu titluri sugestive „Scandal imens în biserică. Lista preoților dați afară pentru amantlăcuri și trafic de droguri”, „Fă ce spune popa, nu ce face popa. Zeci de clerici acuzați de vânzare de droguri, desfrâu, adulter, curvie, furt de miliarde și deținere de arme”, „Mai mulți preoți din județ au fost caterisiți! Motivele: desfrâu, indisciplină, trafic de droguri”.

4.1.9. Petentul arată faptul că, în ceea ce îl privește, Arhiepiscopia a folosit fără drept fotografia petentului, neprecizând faptul că sentința caterisirii sale nu este definitivă, fiind în recurs la Patriarhia Română.

4.1.10. Prin conduita sa, cea de a doua reclamată, aduce atingeri reputației și onoarei sale, încercând prin mesaje negative să aducă îndoiala în rândul credincioșilor și a colegilor, cu privire la buna conduită a petentului.

4.1.11. Ulterior, în presa locală, a apărut un articol publicat de către jurnalistul .., în care se arată că petentul nu ar fi trebuit să apară în lista respectivă, în cazul său

neexistând o decizie finală. Se mai arată că mai figurează în listă un preot care a fost reabilitat care slujește la Mitropolia Clujului precum și unul alt preot în cazul căruia a fost casată sentința de caterisire la Patriarhie și totuși apare în listă.

4.1.12. Petentul arată faptul că demersurile întreprinse de către cei doi reclamați duc la afectarea imaginii sale, prin discreditarea în rândul credincioșilor, încercându-se intimidarea petentului.

Sușinerile părții reclamate

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Petentul sesizează cu privire la acționarea sa la instanța civilă de către primul reclamat, acțiuni care în opinia petentului au rolul de a-l hărțui și intimida. Deși prima cerere a fost anulată, primul reclamat a revenit cu o nouă cerere, acțiune apreciată de către petent ca fiind de natură a-l hărțui și denigra. Cu privire la cel de-al doilea reclamat, petentul arată faptul că acesta a publicat pe site-ul Arhiepiscopiei o listă cu 22 preoți caterisiți, printre care figurează și petentul.

5.2. În drept, sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Ori, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 alin. 1 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

5.3. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența legăturii de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

5.4. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care

să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

5.5. De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

5.6. În prezenta speță, cu privire la primul capăt de cerere, Colegiul director apreciază că nu sunt fapte de discriminare. Acționarea petentului în instanță nu poate fi apreciată ca discriminare. De altfel, se reține faptul că prima cerere formulată de către IPS .. a fost anulată. Ca urmare a fost introdusă o nouă cerere de chemare în judecată. De altfel, Judecătoria Constanța s-a pronunțat asupra cererii, respingând-o ca neîntemeiată.

5.7. Cu privire la cel de-al doilea reclamat, petentul arată faptul că acesta a publicat pe site-ul Arhiepiscopiei o listă cu 22 preoți caterisiți, printre care figurează și petentul. Având în vedere faptul că petentul reclamă afectarea imaginii sale, deși nu este vorba de o decizie definitivă, Patriarhia urmând a se pronunța cu privire la situația sa, nu sunt incidente prevederile OG 137/2000. Petentul se poate adresa instanței de judecată cu privire la acest aspect. Având în vedere faptul că petentul reclamă lezarea imaginii sale, Colegiul apreciază că toate cazurile, persoana care consideră că a suferit un prejudiciu prin folosirea unei fotografii în care este portretizată se poate adresa instanței pentru a solicita încetarea vătămării și acoperirea prejudiciului suferit.

5.8. Colegiul reține că aspectele deduse soluționării Colegiului sunt în mod exclusiv circumstanțiate la situația petentului, fără a putea fi reținute prezumții de natură a permite reținerea unor distincții induse în raport de situații analoage sau comparabile, pe baza unor criterii interzise prevăzute de art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.9. Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

M/R – T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.